

[Søren P. Larsen.]

af Arbejde, dannede Grundlaget for Tildelingen af Hjælpen, og en af de sigtede erklærede, at skulde han drages til Ansvar for, hvad her var sket, skulde det samme være Tilfældet over for en Række andre.

Vi siger, at alle disse Omstændigheder, der knytter sig til disse Retssager, gør det begrundet, at man retter Spørgsmaalet til den højtærede Regering og Socialministeren, som har Ansvaret for Administrationen af denne Lovgivning, om han er bekendt med de Misligheder, der forefalder, om han er bekendt med de Udtalelser, Kassernes Ledelse har fremsat i Retten. Det er nemlig nødvendigt, at der skabes Klarhed paa dette Omraade, for det kan ikke være rigtigt, at en Del af Medlemmerne i forskellige Forbund stadig lever i den Tro, at den Fortjeneste, man har haft uden for den normale Arbejdstid mellem Kl. 17 og Kl. 7, ikke skal opgives som Fortjeneste, men regnes for at være Arbejdsløsheds-kassen og Kontrollen uvedkommende.

Ligeledes hedder det videre, at den Opfattelse formentlig er stærkt udbredt, at Fortjeneste paa Kontroldage, efter at Kontrol er sket, ikke behøver at opgives. Denne Erklæring, som jeg hentyder til, er ikke alene et Vidnes Erklæring, men det er tillige en Erklæring, som Retten i Holbæk har afkrævet Lederen af Arbejdsmandsforbundets Afdeling, og i samme Øjeblik som der afkræves Afdelingslederen til Rettens Brug en Erklæring, maa han vide, hvad denne Erklæring indeholder, og i det Øjeblik Forbundsformanden afgiver en saadan Erklæring til Rettens Brug, fristes man uvilkaarlig til at spørge: Hvordan mon den Vejledning er, som vedkommende Afdelingsformand har givet Medlemmerne, før han afgav denne Erklæring til Retten? Jeg synes, at naar Formanden kan afgive en saadan Erklæring, vel vidende, at den skal bruges i en meget alvorlig Sag, hvorunder 3—4 Personer bliver dømt for Bedrageri, kan man ikke helt frigøre sig for den Opfattelse, om det ikke er beklageligt, hvis den samme Formand har givet lignende Vejledninger, før han afgav sin Erklæring til Retten, nemlig til Medlemmernes Orientering. Jeg vil derfor gerne spørge, om den højtærede Socialminister har undersøgt, om en saadan Erklæring er afgivet af Formanden

alene, af Formanden i Forbindelse med Bestyrelsen, af Formanden i Forbindelse maaske med en Generalforsamlingsbeslutning, samt om denne Erklæring er afgivet efter Forhandling med Hovedorganisationen Dansk Arbejdsmandsforbund. Naar vi gør dette, er det, fordi i denne Erklæring saavel som i en Række Vidneudsagn forekommer der jævnlig Udtalelser som denne, at Medlemmerne har handlet i god Tro, ligesom de, som jeg nævnte før, hævder, at Fortjeneste uden for normal Arbejdstid ikke skal opgives, og Fortjeneste paa Kontroldage, efter at Kontrol er sket, ikke behøver at opgives. I disse Tilfælde drejer det sig om udbetalt Socialhjælp, og vi kommer her ind paa Tilfælde, hvor de paagældende har faaet en streng Straf, og det er en bitter Lære for dem. Men naar denne Opfattelse af Fortjeneste uden for Kontroldage og uden for normal Arbejdstid er saa udbredt, at en Arbejdsforbundsformand kan afgive en saadan Erklæring, drejer det sig efter vor Opfattelse om en Sag, hvis Konsekvens maa være en Undersøgelse af disse Forhold. Uvilkaarlig rejser sig Spørgsmaalet, om Kontrollen ved vore Arbejdsløsheds-kasser er bedre og mere betryggende, end disse Retssager vedrørende disse Forhold synes at tyde paa.

Jeg vil derfor paa Grund af, at disse Tildragelser har fundet Sted, rette det Spørgsmaal til den højtærede Socialminister, hvad han agter at foretage sig paa Baggrund af de Retssager, der har konstateret Misbrug af Arbejdsløshedslovens Administration, samt hvad han vil foretage sig med Hensyn til en skærpet Kontrol. Det gaar jo undertiden saadan, at naar en Lovgivning bliver til, indsætter man i denne Lovgivning Kontrolbestemmelser, som man i det Øjeblik Loven skrives, finder fuldt ud betryggende; men i det Øjeblik der foregaar Misligheder, er det kun rimeligt og naturligt, at man paa Rigsdagen rejser Spørgsmaalet vedrørende disse Misligheder over for den Minister, der har Ansvaret for denne Administration, saaledes at Befolkningen og Medlemmerne af disse Foreninger kan blive klar over, hvor langt deres Rettigheder gaar, saa ikke flere sørgelige Skæbner skal trækkes for Domstolene og idømmes en Straf. Jeg rejser derfor Spørgsmaalet angaaende disse Forhold over for den højtærede Socialminister.